

тамо нѣкои морски разбойницы, и оуловили го. Когдѣ оуловили вече, той самъ молилъ на разбойницы-тѣ, да го пѣснѣтъ, и обѣщавалъ самъ да имъ даде хилѣдѣ ка- злѣто, но тѣи не само не го повѣрвали, ами го за- вкли и продали го за хилѣда драхмы.

Тамъ Приказка оучи: че Богъ враждѣва на лажли- вѣтѣ человекѣцы.

Ж а в ы - т ѣ. 19.

Двѣ жабы живѣали въ едно блѣто: презъ лѣтото лѣтнеже изсѣхнало блѣто-то, оставили него, и иска- ли да намѣрѣтъ дрѣво. Най послѣ намѣрили единъ дзлѣво- гиранъ, и една-та отъ двѣ-тѣ като го видѣла, по- ка- кла на дрѣво-та: **Э** сестро! да скѣкнемъ въ томъ ги- ранъ. А дрѣво-та отвѣщала и рекла: добрѣ ами ако и сѣ- сѣхне и тамъ вода, цѣбъ е тѣка, какъ щемъ да възлѣзнемъ.

Настави насъ тамъ Приказка: че не треба безъ ра- мышленіе да самъ захватѣамы за всѣкъ работѣ.

Старецъ-а и Смерть-та. 20.

Нкогда единъ старецъ наскѣкалъ си дѣрво въ едно- го горѣ, и като самъ задѣналъ съ тѣхъ, и вѣрвѣлъ ми- го пѣтъ натоваренъ, запрѣлъ вече отъ много трѣдъ, то- кова раздѣналъ дѣрво-та, и началъ да вѣка Смерть- та да дѣйде. И понеже Смерть-та испрѣвила самъ тѣтакси пре- него, и пытала го за коужъ причинѣ и вѣка: старецъ отвѣщалъ: да ми по вѣдигнешъ това време, и да тѣриши на гарез-а ми.

Тамъ Приказка обавѣлава: защѣ, понеже всѣкъ чел- вѣкъ обѣща да живѣе, ако и да впадне въ безчислен- нѣдѣи, и самъ показва, че желѣе да оумре, обѣче предпоче- та живѣтъ-а много повече отъ Смерть-та.